

z 2008 roku, jest stosowana tylko w wyjątkowych przypadkach.

W części drugiej zostaną przedstawione dane o praktyce udostępniania informacji zebrane w czasie badania jakości procedury oceny oddziaływania na środowisko.

Literatura

[1] Górski M., 2009, Dostęp do informacji o środowisku, *Przegląd Komunalny* 2(209), 26-27.

[2] Górski M., 2009, Udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie. Obligatoryjna odmowa, *Przegląd Komunalny* 4(211), 20-21.

[3] Górski M., 2009, Udostępnianie informacji o środowisku i jego

ochronie. Obligatoryjna odmowa. Część 2., *Przegląd Komunalny* 5(212), 34-35.

[4] Górski M., 2009, Udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie. Obligatoryjna odmowa. Część 3, *Przegląd Komunalny* 6(213), 30-31.

[5] Górski M., 2009, Udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie. Fakultatywna odmowa i opłaty związane z udostępnianiem, *Przegląd Komunalny* 7(214), 24-25.

[6] Kassenberg A. (red), *Przez ekologię do wolności. Ruch ekologiczny a 25 lat przemian — refleksje na 25-lecie odzyskania suwerenności Polski*, Ministerstwo Środowiska, Warszawa 2014.

[7] Jendrośka J. (red), Bar M., Bukowski Z., Stoczkiewicz M., *Dostęp do informacji o środowisku a dostęp do informacji publicznej*, Ministerstwo Środowiska, Warszawa 2004. ●

Jacek Krystek, Kamil Pruszek

jacek.krystek@p.lodz.pl

Institut Chemii Ogólnej i Ekologicznej, Wydział Chemiczny, Politechnika Łódzka

Dostęp do informacji o środowisku w praktyce

Część 2

W części pierwszej przedstawiono praktykę udostępniania danych przez regionalne dyrekcje ochrony środowiska dotyczącą ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W niniejszej pracy omówiono praktyczne aspekty udostępniania informacji dotyczącej jakości ocen oddziaływania na środowisko. Badanie dotyczyło danych za lata 2005–2009. Prowadzone było w ramach pracy dyplomowej magisterskiej wykonanej w Instytucie Chemii Ogólnej i Ekologicznej Politechniki Łódzkiej.

Urzędy wojewódzkie

Wysłano zapytanie do wszystkich 16 urzędów wojewódzkich dotyczące:

- liczby przyjętych wniosków o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- liczby przeprowadzonych postępowań w sprawie oceny oddziaływania na środowisko;
- liczby wydanych postanowień o obowiązku sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- liczby nałożonych na wnioskodawców obowiązków przedstawienia analizy porealizacyjnej;
- liczby wydanych decyzji o obowiązku sporządzenia przeglądu ekologicznego.

Ponieważ 15 listopada 2008 r. weszła w życie ustawa

z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej ustawa OoŚ) (DzU z 2016 r., poz. 353 z późn. zm.), która zmieniła właściwości urzędów prowadzących sprawy (zamiast urzędów wojewódzkich właściwe stały się najczęściej nowo utworzone regionalne dyrekcje ochrony środowiska), urzędy wojewódzkie powinny zastosować art. 19 ust. 2 ustawy OoŚ, który mówi (w brzmieniu obowiązującym w czasie badania), że:

„Jeżeli wniosek dotyczy informacji nieznajdującej się w posiadaniu organu administracji, organ ten niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku:

- 1) przekazuje wniosek organowi administracji, w którego posiadaniu znajduje się żądana informacja, i powiadamia o tym wnioskodawcę; przepis art. 65 § 1 zdanie drugie Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio;
- 2) zwraca wniosek wnioskodawcy, jeżeli nie można ustalić organu, o którym mowa w pkt 1.”

Brzmienie art. 19 ust. 2 ustawy OoŚ jest więc właściwie powtórzeniem art. 65 Kodeksu postępowania administracyjnego (DzU. z 2016 r., poz. 23 z późn. zm.), który powinien być dobrze znany wszystkim urzędnikom. Okazało się jed-

nak, że część urzędów wojewódzkich albo nie przekazała zapytania do właściwych regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, albo przekazała je nie powiadamiając o tym wnioskodawcy.

Podsumowując ten obszar badań należy stwierdzić, że 1 urząd wojewódzki udzielił pełnej odpowiedzi, 4 urzędy odpowiedziały częściowo, 9 urzędów nie udzieliło odpowiedzi lub zażądało wysokiej opłaty (sięgającej 1000 zł!), a dwa urzędy wojewódzkie nie odpowiedziały wcale na wnioski o udzielenie informacji.

Starostwa powiatowe

Kolejne pytania przesłano do 21 starostw powiatowych województwa łódzkiego. Zadano tylko jedno pytanie: „Zwracam się z uprzejmą prośbą o udzielenie informacji o ilości wydanych przez Starostwo Powiatowe [...] decyzji o obowiązku wykonania przeglądu ekologicznego [...]”.

Odpowiedzi udzieliło 19 starostw, 17 z nich podało liczbę wydanych decyzji o obowiązku wykonania przeglądu ekologicznego. Jedno starostwo podało, że starostwo „nie realizuje zadań z zakresu wykonywania przeglądu ekologicznego”, a drugie, że „Starostwo Powiatowe [...] nie wydaje decyzji o obowiązku wykonania przeglądu ekologicznego”. Dwa starostwa powiatowe nie odpowiedziały na zadane pytanie.

Jedno ze starostw przed udzieleniem odpowiedzi zażądało dokonania wpłaty opłaty w wysokości 5 zł.

Urzędy gmin oraz miast

Do 177 urzędów gmin i miast województwa łódzkiego wysłano następujące pytania:

- liczby przyjętych wniosków o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- liczby przeprowadzonych postępowań w sprawie oceny oddziaływania na środowisko;
- liczby wydanych postanowień o obowiązku sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- liczby nałożonych na wnioskodawców obowiązków przedstawienia analizy porównawczej;
- liczby wydanych decyzji o obowiązku sporządzenia przeglądu ekologicznego.

Pełnej odpowiedzi udzieliło 85 urzędów, niepełnej informacji udzieliło 26 urzędów, 6 urzędów nie udzieliło

odpowiedzi, a aż 60 urzędów nie odpowiedziało na wniosek o udzielenie informacji.

Opłaty przed udzieleniem informacji zażądały 4 urzędy. Po uiszczeniu opłaty została udzielona informacja. W jednym przypadku organ administracji zażądał opłaty, udostępnił dane po dokonaniu opłaty, po czym wystosował pismo o podanie powodu wpłaty żądanej wcześniej kwoty.

Urzędy, które odmówiły podania informacji podawały takie powody jak (autentyczne brzmienie odpowiedzi):

- „Informacje te odzwierciedlają działalność tutejszego organu i podlegają udostępnieniu organom kontrolnym”;
- „Informacje będą udzielone po przedstawieniu odpowiedniego zaświadczenia z uczelni. Jednocześnie informuję, że odpowiedzi na zadane pytania będą udzielone panu osobiście po wstawieniu się z zaświadczeniem we wcześniej ustalonym terminie”;
- „W odpowiedzi na pismo [...] w sprawie udzielenia informacji z zakresu ocen oddziaływania na środowisko informuje, że materiały są do wglądu w [...]”.

Zdarzały się również przypadki odmowy udzielenie wyjaśnień i skierowanie do szukania danych na stronach internetowych BIP urzędów lub tablicach ogłoszeń.

Podsumowanie

Pytania do starostw powiatowych były proste i jasne, więc praktycznie wszystkie urzędy udzieliły pełnej odpowiedzi. Pytania skierowane do urzędów wojewódzkich oraz urzędów miast i gmin były bardziej skomplikowane, więc niestety pojawiły się problemy z uzyskaniem informacji. Szczególnie widoczne było to dla urzędów miast i gmin, gdzie praktycznie 1/3 wniosków pozostała bez odpowiedzi. Ponieważ urzędy wojewódzkie można traktować jako stojące wyżej w hierarchii służbowej, to braku reakcji było mniej, za to więcej było prób nie udzielenia informacji (zarzuty o zbyt ogólne pytania, żądanie znacznych opłat za udzielenie informacji, przekazanie pytania do innego organu administracji).

Obecne przepisy prawne zapewniają możliwość uzyskania informacji o środowisku i jego ochronie. Przypadki, w których organ odmawia informacji, lub może odmówić informacji są szczegółowo opisane. Praktyka działania urzędów pokazuje jednak, że nie zawsze uzyskanie informacji jest takie łatwe i proste, jakby się wydawało z samej lektury przepisów. ●